



Museo
do Pobo
Galego



instituto de
estudos das
identidades

Vou dormir que teño sueño
préstame, niña, tu cama,
aunque sólo durma nela
el sueño de la mañana.

O cura chamoume rosa
eu tamén lle respondín,
señor cura, destas rosas,
non llas tén o seu xardín.

María, miña María,
moita pena ch'hei de dar
nin m'hei de casar contigho
nin ch'hei de deixar casar.

/: Canta que cadramos ben. :/
Moitas almas se condenan
porque nos levamos ben.

No muíño que eu moio
tamén moi unha señora,
/: bótalle ghrau, queridiña,
bótalle ghrau que non roía. :/